

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון רוני (אהרון) רביד (רבינוביץ) ז"ל

בן מרי ויוסקה

נולד בירושלים

בתאריך ב' בתמוז תשי"ז, 1/7/1957

התגורר בירושלים

התגייס באוקטובר 1975

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים

בתאריך י' בתמוז תשמ"ה, 29/6/1985

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 10 שורה: 2 קבר: 2

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 28 בנפלו

קורות חיים

בן מרי ויוסקה. נולד ביום ב' בתמוז תשי"ז (1.7.1957) בירושלים. ילדותו עברה עליו בשכונת רמת דניה. הוא למד בבית-הספר היסודי 'ארלוזורוב' והמשיך את לימודיו בתיכון 'דנמרק'. הוא התגלה בשנים אלו כמנהיג חברתי ואירגן אירועים, שזיכוהו בפרס מיוחד. רוני ביים וערך הצגות, מערכונים וטיולים ברחבי הארץ. התייחסותו הרבה לזולת ואהבתו הגדולה לבני הנעורים, הובילה אותו בשנים מאוחרות יותר להדרכת נוער בארץ ובחו"ל. רוני הדריך בגדנ"ע, ו'ביהודה הצעיר' התנדב למשמר האזרחי ובשעות הפנאי שיחק כדורסל. הוא כתב שירה ותיעד את מסכת חייו בשירים וחרוזים.

בשלהי אוקטובר 1975 התגייס לצה"ל ושובץ לחיל-התותחנים, שבו עבר את המסלול עד לפיקוד. הוא הדריך בחיל עד לשחרורו.

עם שיחרורו מצה"ל, הצטרף לעבודה בהדרכה במחלקת הנוער והחלוץ של ההסתדרות הציונית העולמית. בעבודה זו השקיע את כולו במסירות ובהקרבה בלתי ניתנת לפשרות, והכל למען קיבוץ הגלויות. הוא ריכז

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

והדריך קבוצות מכל ארצות העולם, תוך גילוי מקוריות במחשבה וברעיונות לתוכניות, כגון חיבור משחק המגילות להכרת ירושלים, ואנדרטת מגילת האש לזכרם של קורבנות השואה. במקביל לעבודתו עם נוער במחוז ירושלים והדרום, הוא המשיך בעבודה עם 'נוער לנוער' וחינך לאהבת הארץ והמולדת. בחיוכו הנצחי, בעדינותו ובידע שלו סימל רוני את ארץ-ישראל היפה. בתפקידו האחרון, כאחראי למיון מדריכי קבוצות הנוער והחלוץ, גילה מיומנות מרבית בבחירת האנשים העתידיים לייצג את המדינה, ולסיווג האלפים הבאים מארצות הגולה לתוכניות השונות בארץ. הוא קלט נוער שרצה להשתקע בארץ, התחבר עם עולים חדשים ועודד אותם בהיותם בהליכי קליטה. בחודש יוני 1985 יצא רוני למילואים לתפקידי ביטחון שוטף.

ביום י' בתמוז תשמ"ה (29.6.1985) נפל בעת מילוי תפקידו. בעת סיור בט"ש, איבד נהג הרכב את השליטה על רכבו וכתוצאה מכך התהפך הרכב ורוני נפגע ונהרג. הוא הובא לקבורה בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים, ושתי אחיות - ליאורה ומיכל.

הוריו, ומחלקת הנוער והחלוץ הוציאו לאור חוברת לזכרו, ובה שירים שכתב רוני ושנמצאו לאחר נפילתו. נסגר מעגל, שבו ייצג בחייו ובמותו סולם ערכים של תרומה למדינה ולעם.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה: "נזכור תמיד את רוני, כעלם חמודות עם חיוך מאיר על פניו, נכון תמיד לעזור ולסייע בכל משימה".

רביד (רבינוביץ), רוני-אהרון

בן מרי ויוסקה. נולד ביום ב' בתמוז תשי"ז (1.7.1957) בירושלים. ילדותו עברה עליו בשכונת רמת דניה. הוא למד בבית-הספר היסודי 'ארלחורוב' והמשיך את לימודיו בתיכון 'דנמרק'. הוא התגלה בשנים אלו כמנהיג חברתי ואירגון אירועים, שזיכוהו בפרס מיוחד. רוני ביים וערך הצגות, מערכונים וטיוילים ברחבי הארץ. התייחסותו הרבה לזולת ואהבתו הגדולה לבני הנעורים, הובילה אותו בשנים מאוחרות יותר להדרכת נוער בארץ ובחורל. רוני הדרך בגדנ"ע, ו'ביהודה הצעיר' התנדב למשמר האזרחי ובשעות הפנאי שיחק כדורסל. הוא כתב שירה ותיעד את מסכת חייו בשירים וחרוזים. בשלהי אוקטובר 1975 התגייס לצה"ל ושובץ לחיל-התותחנים, שבו עבר את המסלול עד לפיקוד. הוא הדרך בחיל עד לשחרורו. עם שיחרורו מצה"ל, הצטרף לעבודה בהדרכה במחלקת הנוער והחלוץ של ההסתדרות הציונית העולמית. בעבודה זו השקיע את כולו במסירות ובהקרבה בלתי ניתנת לפשרות, והכל למען קיבוץ הגלויות. הוא ריכז והדרך קבוצות מכל ארצות העולם, תוך גילוי מקוריות במחשבה וברעיונות לתוכניות, כגון חיבור משחק המגילות להכרת ירושלים, ואנדרטת מגילת האש לזכרם של קורבנות השואה. במקביל לעבודתו עם נוער במחוז ירושלים והדרום, הוא המשיך בעבודה עם 'נוער לנוער' וחינך לאהבת הארץ והמולדת. בחיוכו הנצחי, בעדינותו ובידע שלו סימל רוני את ארץ-ישראל היפה. בתפקידו האחרון, כאחראי למיון מדריכי קבוצות הנוער והחלוץ, גילה מיומנות מרבית בבחירת האנשים הצטיינים לייצג את המדינה, ולסיווג האלפים הבאים מארצות הגולה לתוכניות השונות בארץ. הוא קלט נוער שרצה להשתקע בארץ, התחבר עם עולים חדשים ועודד אותם בהיותם בהליכי קליטה. בחדש יוני 1985 יצא רוני למילואים לתפקידי ביטחון שוטף. ביום י' בתמוז תשמ"ה (29.6.1985) נפל בעת מילוי תפקידו. בעת סיור בט"ש, איבד נהג הרכב את השליטה על רכבו וכתוצאה מכך התהפך הרכב ורוני נפגע ונהרג. הוא הובא לקבורה בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים, ושתי אחיות — ליאורה ומיכל. הוריו, ומחלקת הנוער והחלוץ הוציאו לאור חוברת לזכרו, ובה שירים שכתב רוני ושנמצאו לאחר נפילתו. נסגר מעגל, שבו ייצג בחייו ובמותו סולם ערכים של תרומה למדינה ולעם. במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב מפקד היחידה: "נזכור תמיד את רוני, כעלם חמודות עם חיוך מאיר על פניו, נכון תמיד לעזור ולסייע בכל משימה".

לפני

מרת

באמא

אנחנו
זכרנו
האם
אני
האם
אני
נשים
נשים
אני
אני
אני

ילדים זה משה
ילדים זה משה
אז למד בסוף זכרנו
הדמעה אינה על אוצר ועלידות
אלא על כבי ועצבות
עצב על אלו שהלכו
ישהפסדה רק אחטול עלו
אלו הילדים מרן אחטול שיחקו בגן
והיום כולם הלכו, לאן?
מקום חדש היפשו בשבילם
ובשכילו שילמו הרבה דם
דם אדום דם טרי
דם של ילד עברי
כולנו צעקנו אלהם " הביטה שובו"
אך הם פשוט לא ענו
את החשובה לא שמענו
כי אותם אנחנו אחרנו
אותם לעולם לא נחזיר הביחה
כי שם הם קבורים עמוק למטה
האדמה אותם מכסה ועליה ישנה רק המצבה.

X

הם ישבו רץ מספר שעות
 ונדמה שהם מכירים שמועות
 אומנם הכל נראה מצחיק
 אך לפעמים זה גם מדויק
 לא תמיד הכל מתוכנן
 ולפעמים לתכנון אין אפילו זמן
 כי גורם ההפתעה
 הוא הגורם לעיתים לתוצאה מכונה
 אחד על השני מסתכלים
 ואז לפתע משהו חדש מרגישים
 האם זוהי באמת ההרגשה
 או פשוט שזה בגלל ההפתעה
 לעיתים על דברים צריכים להתגבר
 וגם זה צריך להיות מהר
 מהר אבל בטוח
 אך בשביל זה צריך גם כוח
 אך מי יתן לי זה הכח?

כבר הלכתי רחוק
 שדמתי יבנה על כנף
 אבל למה בעלב
 ואין דבר כושלם
 השמים מסתכלים עלינו כמעל
 ואומרים: "חבל".
 חבל על מה?
 האם על כה שהיה
 או על מה שקורה כרגע זה
 האט חבל באמת
 או שבצמט זה לא משנה
 נוסיף להסתכל לכעלה בהקווה
 ששוב יוהר יהיה בפעם הבאה
 אז אולי השכויט יהייכו
 ואז פשוט אוחנו לא ישאלו
 האם באמת חבל?

הביתה

הביתה הם חזרו . יצא
וזה אחרי יונה כענה
אוכנס בשבי לכונה הם נטבו
אך השנים הנותרים גם יהזרו
רצו המשפחות קדימה
והאם את הבכי לא בכתירה
הגברים ניסו להסתיר הכל
אך זה היה דבר גדול
דבר גדול וחשוב להורים
אשר עשה אותם מאושרים
להם כאלו בן חדש נולד היום
אך זה אורו בן שהיה שלום
מחיר כבוד וגדול שלמו
אך אלו הם ילדינו
ילדים אשר לא מזמן נולדו
ולמחנה ארורה מיד יצאו
עכשיו הם חזרו הביתה
מתחת לשמלה של אבא.

חוקים תלויה
1150

לפי אז אספר
לפי אז אהבה
החיים לעולם לא יהיו קלים
כי פשוט לכך לא היו מיועדים
להחליט מה נרצה לא נדע
כי הכל נראה כמו חלום ואגדה.

יש לי חברים, אך לפעמים קצת מעצבנים,
יש לי דגשות, אנו לפעמים עלי מהגברות,
יש גם בנות, אשר לא המיד חשובות,
יש לנו עולם, אשר אינו ככלל מושלם
אז מה יש לנו, אם בדבר זה לא חפצנו?
לא נדע מה לעשות
אם לצחוק או רק לבכות
פשוט נשב רגע ונחשוב
ואולי נרגיש קצת טוב
לבד לרגע נהבודד, ולרגש נתן קצת למוטט
הרגש יטיל לו לבדו ואני אנסה לחשוב בשבילו
אך הרגש פשוט חזק
והגוף לעומתו כל כך דק
לרגע נרגיש שאנו נעלמים, ונעשים כל כך קטנים
כאשר כמעט לא נראה
אז לפהע נגלה
שהכל לחשוב על הצרות, ולחפש רק את השמחות
ואז נלך ונלהץ יריים
ונסתכל רגע לשמיים
ונוכל פשוט להגיד
יש לי פה ושם יריד.

יש לי חברים, אך לפעמים קצת מעצבנים,
יש לי דגשות, אנו לפעמים עלי מהגברות,
יש גם בנות, אשר לא המיד חשובות,
יש לנו עולם, אשר אינו ככלל מושלם
אז מה יש לנו, אם בדבר זה לא חפצנו?
לא נדע מה לעשות
אם לצחוק או רק לבכות
פשוט נשב רגע ונחשוב
ואולי נרגיש קצת טוב
לבד לרגע נהבודד, ולרגש נתן קצת למוטט
הרגש יטיל לו לבדו ואני אנסה לחשוב בשבילו
אך הרגש פשוט חזק
והגוף לעומתו כל כך דק
לרגע נרגיש שאנו נעלמים, ונעשים כל כך קטנים
כאשר כמעט לא נראה
אז לפהע נגלה
שהכל לחשוב על הצרות, ולחפש רק את השמחות
ואז נלך ונלהץ יריים
ונסתכל רגע לשמיים
ונוכל פשוט להגיד
יש לי פה ושם יריד.

היא היא פתאום
עוד התהום?
היא שכה
היא לכן צעקה
על מה שנפל
ופשוט לא נגאל.

אך ישנו עדין הפחד

הפחד הוא מן העתיד, אשר אינו כל כך ידיד

כולם אולי לא כל כך מרגישים, אך לא כולם כל כך ידידים

בואו הכרים נתפוס ידיים, ונרגיש מאושרים כפליים

אך הידים כל כך רחוקה, ואחת את השניה אינן משיגות

בואו נמתח קצה את האצבעות, וכך אחת את השניה משיגות

אם נצליח אותם לחבר

אז על כל המסברים נחגבר

אך האם זהו הפתרון

או פשוט כך אומר רק ההיגיון?

מה להחליט אין זה פשוט, ולעשות את הצעד צריך עזות

לפעמים מחשבות מנקרה בראשך

ואז אינך יודע מה קורה אתך

מה בדיוק קורה? מה אתה רוצה?

האם אהיה חמיד לבד? האם טוב להיות בודד?

ישנם דברים הנמצאים רחוק ממך

אך כנראה שלעולם לא יעזבו אותך

אחה אומנם פורה, אך האם ההיה לבסוף גם פרח?

השורשים קודם היו עמוקים, ואותם לעקור צריך הרבה מאמצים

חפוסעצמך בידיים וחחשוב לפעמים פעמיים

פעם בכדי לחשוב האם?

ופעם לבחור את הצעדים

ילדים גדלים עם ההורים, אז מה קורה כאשר אותם עוזבים?

חפשי, אז אקרא לעצמי, אך האם זה באמת אמיתי?

הם פעם היו מספר בניים

והיום חלקם רק ידיים

אליהם הצטרפו מספר בנות

למהן נוצרו גם חברות

פתאום ביום בהיר

הכל נהיה קריר

כל אחד צעד לדרכו

ולעיתים מכה גם מחברו

היתה גם בחורה

שנסוגה גם אחורה

היא לפתע החליטה לברוח

כי היא פשוט לא מצאה מנוח

מנוח לנפשה לא מצאה

והיכן עומדת לא ידעה

מיברים ושינויים עברה לאין ספור

ומדוע ולמה זה לא היה ברור

פתרונים רק לזו הנערה

אשר נמצאה במלוא ההכרה

אז אותם אנשים

לפתע פתאום מרגישים

שהילדה אינה חוזרה

ואת בעיתה אינה פוחרת

ידידה הרגישו שבהם אינה חפצה

והלא הם רצו רק בטובתה

יעבו הם וסוחרו

אך האם כבר נספרו

היתה חורה ליה בודדות

למה אינה נבועה

הפרידה

והפרידה היא חלק מהחיים
 ובה אנו יכולים להפרד מחברים
 הכרידה היא קטיעת חברות
 אשר היתה הון שכועות
 היא לוקחת את היופי והטוב
 ועושה הכל כל כך עצוב
 לא המיד הפרידה לעולמים
 ויהי כן שנראה באחד מן הימים
 אך זה כה פוגע
 שלדג אהה כרגיש שאיכדה רע
 הידידות לעולם לא הפסק
 ותמשיך אפילו כאשר נהיה הרחק
 העיקר הוא מה שמרגיש הלב אצלך
 ולא משנה מהו המרחק בק"מ ממך
 נסה לקבל הכרידה כמו שהיא
 כי זהו מצב די טבעי
 נאמר שלום לכל החברים
 ונקווה לפגישה באחד הימים
 יבוא יום וכולם יהיו יחדיו
 והיופי והידידות יהיו כמו עכשיו
 שלום חברים וידידים
 רעים נהיה לעולמים.

הפרידה

בארבע ונלוכים דוא כהעדה
 ואל הבקר מיד הוא כבוד
 כוס קפה שחור מוכן
 כי בלעדיו להתחיל בעבודה זה לא מוכן
 אז יוצאים לבקר את ההעדר
 כדי לראות כיצם התחיל הוא את הבוקר
 ומה רואות עינינו? "שוד ושבר"
 הלא פרות אלו צריכות להיות עם העדר
 פשוט פרות מספר היו רעבה
 ולקיבוץ "כולדה" הם מהרות
 מצפון באה עליהם הרעה
 והבוקרים עצרו אותם ככוונה
 לא יפה לרעות בצל אחרים
 כמו שלא יפה לגנוב סירים ממשוררים
 העדר אז אחורה פנה
 ולקיבוץ "גזית" התפנה
 הטיוול חס ונשלט
 אך בכוקר התחיל לא מזמן,
 שקילח עגלים זה לא דבר גדול
 אך טאה ששים עגל זה מספר עגול
 עגל פה נדחף ועגל פה נתפס בין הברזלים
 ואז לנו הם פשוט כתחילים לעלות על העצבים
 אז העגלים הללו המסכנים
 עליהם אנו לא נוהנים רחמים

והפרידה היא חלק מהחיים
 ובה אנו יכולים להפרד מחברים
 הכרידה היא קטיעת חברות
 אשר היתה הון שכועות
 היא לוקחת את היופי והטוב
 ועושה הכל כל כך עצוב
 לא המיד הפרידה לעולמים
 ויהי כן שנראה באחד מן הימים
 אך זה כה פוגע
 שלדג אהה כרגיש שאיכדה רע
 הידידות לעולם לא הפסק
 ותמשיך אפילו כאשר נהיה הרחק
 העיקר הוא מה שמרגיש הלב אצלך
 ולא משנה מהו המרחק בק"מ ממך
 נסה לקבל הכרידה כמו שהיא
 כי זהו מצב די טבעי
 נאמר שלום לכל החברים
 ונקווה לפגישה באחד הימים
 יבוא יום וכולם יהיו יחדיו
 והיופי והידידות יהיו כמו עכשיו
 שלום חברים וידידים
 רעים נהיה לעולמים.

הוא מחכה

הוא יושב ומחכה
ולה הוא פשוט מצפה
היא הלכה מפה עם שחר
בתקוה שלא תחזור כה מאוחר
הערב ירד עד מהרה
ואז גם היגיעה ההודעה
"אני לא חוזרת
וקרירה אני יוצרת".
מה קרה לה פתאום
כאלו לא כלום מתמול שלשום
כמו שכתבו אז בשירים
"טיגולים התמוטטו כמו קלפים
אט אט חשב הוא על דרך
אשר תפרח כמו שרן
הכל נעשה כדי לברוח
מיכוון שלא היה לה הכח
עכשיו נשב ונחכה
אבל נשהדל להיותו החת כחכה
והוא טוב יושב ומחכה
ובתקוה הוא מצפה.

הוא

הוא עמד בראש הכנין
וראשו היה כורס
הוא התחיל לספור עד עשר
אך פתאום הוא התגבר
הכחשה אכלה בו פתאום
למה דוקא כך צריך הוא לגמור את היום
הכל עדין פתוח לפניו
אז לכה לו לקפה את חיו
אז התגלגל הוא אט למטה
אבל ראשו היה עדין מעלה
אטום הוא מאוד החאכזב
אך זה פגע לו רק בלב
הגוף עדין חי וקיים
בוא ונעזור לו להחקיים לעולם
נושיט יד לעזרה
וכך נתעורר בכהרה
הרעים כהגלגלים ומפשיכים
ולכן לא כדאי לקפח את החיים.

חברים

חברים זה דבר נחוץ
אך לא טוב כאשר זה דבר לחוץ
כאשר אותם אנו צריכים
הם תמיד נימצאים
וכאשר אותך הם רוצים
אז יודעים שאין בעיה כאשר הם באים.
מה קורה פתאום לחברים שלך
כאשר פתאום עובתים הם מקיומך
מה קורה שחושבים פתאום הם על עצמם
ואחה כאלו נהפך להיות כנגדם
איפה נמצאת הבעיה?
וכיצד נוכל לפתרה?
אם בלי חברים אתה נישאת
אז לכול עץ מיד נהפכת
אך אם אלו הם החיים
אז עדיף שיש לך רק אויבים.

היא

כיום חורף נעים היא הלכה
ובהר - היותים נקברה
הפרח שהיה לפני שבועיים
נפח את נשכתו הוך יומים
למה נלקחה היא מאיתנו,
כאשר אנו אותה רצינו?
כנראה שהטוב הוא שנלקח במיט
והרע נשאר לנו לעולמים
העיקר שבכאב היא לא הרגישה
ולמות כצחוק היא הכישה
כך למוות צחקה
כי הרי היא בכלל לא סבלה.

יאוש

המוות הוא חסרון
אך לפעמים הוא פתרון
האם לפתרון כזה יש ערך?
האם זוהי הדרך?
המציאות הופחת לנו על הפנים
ואנחנו בה לא פאמינים
כי יכול להם לנו פתרונות
כאשר כל כה שהיה לנו זה חלופות?
אז בואו נשב ונחכה
אך למה אנו נצפה?
נצפה אנו לעתיד אחר
אשר נקווה שיבוא מהר.

הנצחון

הוא הרגיש טעם של נצחון
אפילו כאשר היה האחרון
הוא יסה הכל בכל כוחו יודע ישיב
נהצליח הוא רק בדוכוה הוא פתח נצח
הוא היגיע עד הסוף יא היכי שיה על ידי
למרות שכושני יכול היה לנשוף תהווה בה נצח
הדרך הייתה ארוכה וקשה יא על עברה
אך הוא גמר אותה חוך שעה יא יגיע הדין
רגליו היו פתאום כאילה יא חייבה
אך מה שהשפיע היתה המחשבה אני יונדת
הוא יראה לכולם יא יא יא יא יא
שהספידו אוהו מוקדם יא לא כיה יא יא יא
בקו הגמר חשב יא יא יא יא יא יא
על המסלול אשר כה אהב רליים התנוטטו ככו
ואז אט ניגש אל הקברים יא חשב הוא על דרך
ולמכונניה דידה על אלו הפגזים יא יא
אלו הם הקביים יא יא יא יא יא יא
אשר בעתיד יהוי לו כרגליים יא יא יא יא יא

אה נפיש הוא ספר עברה
 ונוד צנח אחד היא פסעה
 הרכה צעדים לה נישארו
 אך הם במהרה יעברו
 שבועות רבים עברו עליה
 ובהם הרגשנו את שגעונוהיה
 אומנם אחות היא של משהו
 אך זהו גורם מישני היא
 לי השאר המיד כידיה
 וכמעט כמו אחות במשפחה
 לא נאמר שתמיד חייכנו
 אך גם לא תמיד בכינו
 אחד את השני ניסינו להבין
 אך יותר קשה להבין
 צעד קשה קרב אליך
 אך העברי אותו עם רגליך
 לך הכח והעוצמה יש
 אשר בו אין להחביש
 אל תשכחי את אותם הידידים
 כאשר לך יבואו הימים הרעים
 כאשר את בצרה
 אני אבוא אליך לעזרה.

חברים יד ברכה
 אך לפנכים קללה
 חברים בונים לך חברה
 אך עושים כמך כובה
 חברים דורשים דברים
 אך לא תמיד אוהבים להיות נדרשים
 את החברים אתה אוהב
 אך לפעמים זה גם כואב
 האם דרשתי יותר מדי,
 או שציפיותי היו גדולות למדי?
 החברים נהפכים לזוגות
 ואז גם הדעה משהנחה
 הרצון להיות יחד קטן
 ואז נישארים אנו ללא מגן.
 לכן נחשוב אז פעמיים
 האם חברים זו מתנה משמים?
 או משמים חבוא החכרות
 ולעומתה חבוא גם הכרידות.

הם היו חנונים
 והיא היתה אחת
 הם להצו ידיים
 והיא עמדה בצד
 הם ראו אותה כנגד
 אך זה היה רק לרגע
 את ידיהם רצו הם להפריד
 כי פתאום ראו דבר מפחיד
 ראו הם את האש
 הסורפת את מה קיש
 האש החקדמה אט אט
 וכנראה שהכל יסרף עוד מעט
 אך כאב הכויה כיד
 אותם מחלומם הקיץ מיד
 אז גלו הם לשמחהם
 כי כל זה היה רק חלומם
 למהרה נראו כל השלושה
 ביחד כמו איזו משפחה.

על לך כל בניו יחד
 אך כמובן שיש גם דבור
 יש אהבה בין הורים
 והתכן גם אהבה בין בעלי-היים
 לא יכולה להיות אהבה מושלמת
 כאשר בין שניים היא לא מתקשרת
 לא תוכן שיאהב רק צד אחד
 זאהבה דומה היא לצמח
 אשר בלי מים אין הוא פורח
 יכן לצמח דרוש המים
 ואז הפרח יפרח עד השמים
 ונו לאהבה לשרור בעולם
 ואז הכל יהיה מושלם
 אבל מי כמונו יודע שזה לא יהיה
 ואז מה אנחנו מהעמיד נצפה?

אם כבר לאהבך פלחנו
 אז איך את השנאה שכחנו
 אבוי לאדם אשר השנאה בו
 ואבוי לבעתיים לאדם אשר משהו שונא אותו.
 שנאה היא דבר כה איום
 אשר עדיף שלא נגע בה היום.
 מה נעשה שדבר זה ישנו
 ויש משהו השונא את שכנו
 יכולה להיות השנאה מתוך קנאה
 ויכולה להיות מדבר שעשה לכישהו רע.
 אל נביד מיד ששונאים אנו אנשים
 כי אז הם נהיים פשוט כמו פושעים.
 עדיף קודם להעריך ולהכיר
 ואז לראות אם השנאה דבר סביר,
 אל לנו לשנוא כל כך מהר
 כי זהו שכר שקטה מאוד לחבר
 לכן חברים יקרים
 נסיק כי האהבה והשנאה הם שכנים
 ועדיף שלא יהיו חברים.

אין האהבה דבר שנולד בן רגע
 ולא קורה ככשהו יוצא בלי פגע
 אין האהבה נולדת מכבט ראשון
 מיכיוון שהכראה ההיצוני הוא דבר אחרון
 את האהבה מגלים בעיניים
 ועל ידי ההרגשה פי שבעתיים
 ראשית היא להכיר האופי
 ולדעת שאין בו כל דופי
 כמובן שכתחילה באות הכהמאות
 אך במשך הזמן מוצאים גם את המיגרעות
 אין האדם יכול להיות מושלם
 מכיוון שאם נטען כך אז משהו מוגזם
 לכן אל נחפש את השלמות
 כי זה דבר שאין כרגע במציאות
 אי לכך האהבה לשניים
 אינה נולדת בין יומים
 ההכרות לוקחת זמן למכביר
 אך את בן/בת הזוג כדאי להכיר
 ואז ביניהם האהבה תהיה מושלמת
 כי האהבה ההדדית היא האהבה הטובה.

דריה זו לא כל כחה
 ך רמים מאיתנו לובעים כסיכה
 ברים נסתריט החת המסיכה
 ך לא נדע אם זוהי ההרגשה.
 נמים רוצים להתחפש לפעמים
 ך מה קורה כאשר זה כל הימים?
 ז, פשוט האדם מסתתר
 על בעיותיו אינו מהגבר
 וס עובר ויום כא
 בו נשאר רק הפגע
 ולי יחכה להג אחר
 אקר זה החג יגבר
 ך לא זה העינין
 זה פשוט נגמר מזמן
 המסיכה עליו המיד השאר
 לעולם לא חטבר.

אך יודי כזאת זה ככר מוגזם
 התעודדי ילדה זה לא הסוף
 ומדעי שהכל יהיה טוב
 זוהי פתיחה חדשה
 אז פשוט הצלחה !

הפרידה והצלחה

אנשים הולכים
 ואנשים באים
 ואפילו החברים הולכים וממילים
 הפרידה היא קשה
 ואפילו שהיא קצרה
 השנים עמדו זה מול זה
 וידעו מה כל אחד רוצה
 התכניח נקבעה מראש ככר הורשיים
 ובטוח שלא חשתנה תוך דקותיים
 הוא יחזור זה בטוח
 ונקוה שהזמן יחלוף מהר עם הרוח
 מחר על המטוס יעלה
 ואילו אנחנו נבלה
 הבילוי יהיה עם המחשבה
 שאיתנו יהיה שוב בפחות מחצי שנה
 אז נחשוב שוב
 ונראה משהו אחר חשוב
 אותה ילדה מתברח
 את הבית מחר עוזבת
 יתכן כי תחזור בעוד 4 ימים
 אך במקום החדש יהיה רק 24 חודשים
 גם היא איתנו מחר לא תבלה
 ותהיה במקום בילוי לגמרי טובה
 גם הכגדים לא יהיו אותם בגדים
 והפעם יהיו אלו מדיים
 המדים חומים הם נירקקים
 ולא בדייק כל כך ימים
 מודה (אופנה) ואיננו מה וטע

אב עיר אחד נכתב
וכשום איך זמן לכבוד מכתב
אוסף אני מספר כילים
אמר כולנו אוהבים
טוב להיות תמיד יחדיו
כמו ירגש ואחוזה הולכים יחדיו
איך לחבה פה מה לחפש
כי הדבר יהרוס את כל הנס
נאמר שיגידו מלה אחת או שהיים
אך זה ישכח כעבור שבועיים
הקנאה היא חכונה כה רעה
אשר לעומתה ההערכה היא חשובה נפלאה
כחמאות לקבל זה יופי
וצניעות זה ענוך של אופי
לא נאמר שלכל אחד אופי מושלם
ודופי נמצא בכל אחד לעולם
לכן למה לנו לחפש במרחקים
שהכי טובים אלינו כה קרובים
אז פשוט נושיט יד ונקסוף
ונעשה לענין פשוט סוף
וכך יבוא הפתרון
עם כל ההיגיון

בבית ילדיו כתי עשה
בבית ילדיו ילדיו ילדיו
אם הילד לא ילד ילדיו
באורי ילדיו ילדיו
העובד לילדיו איך עדין נמצא
אך ישנה עדין שאלה כאוד חשובה
האם אחי באמה לא בסדר ?
או שפשוט לדבר כזה אין מכר
אולי כרגע לך הפתרונים
או שפשוט נחכה מספר ימים
יומים אלו חלפו לנו ביצף
אך את אמר לא נשכח כעלה נידף
וכל לומר שזה היה רק ערב
או שנוכל להמשיך גם אחרי ארה"ב
הרבה זה הלוי אחר בשני
ולא כמות שזה יהיה רק בגללי
אמנם בקרוב אין אני פה
אך ברור שכבוד שלוש חודשים אבוא
חשבי החליטי ואכרי
אם לי בעתיד תצפי
הימים עוברים כה מהר
ולך פשוט כדאי למהר.

עברו זמני כספי מעות
שהזמן שבו דרכנו נפרדות
את הלא לירומלים חזרת
ואותי כאן פשוט השארתי
חשובות לשאלות אין עדין בנמצא
אך ישנה עדין שאלה מאוד חשובה
האם את באמת לא בסדר ?
או שפשוט לדבר כזה אין סכר
אולי כדגע לך הפהרונים
או שפשוט נחבה כספר ימים
יומים אלו חלפו לנו ביעף
אך את אמט לא נשכח כעלה נידף
נוכל לומר שזה היה רק ערב
או שנוכל להמשיך גם אחרי ארה"כ
הרבה זה הלוי אחר בשני
ולא כטוח שזה יהיה רק בגללי
אמנט בקרוב אין אני פה
אך ברור שבעוד שלושה חודשים אכוא
חשבי החליטי ואמרי
אם לי בעתיד הצפי
הימים עוברים כה מהר
ולך פשוט כדאי לכהר.

אז עיר אחד נכתב
וכשוט אין זמן לכהוב ככהב
אוסוף אני כספר כילים
אטר כולנו אוהבים
טוב להיות חמיד יחדיו
כמו דרגש ואחוזה הולכים יחדיו
אין לחבהה פה כה לחפש
כי הדבר יהרוס את כל הנס
נאמר סיגידו כלה אחת או שהיים
אך זה ישכח כעבור שבועיים
הקנאה היא תכונה כה רעה
אשר לעומתה ההערכה היא חשובה נפלאה
כחמאוח לקבל זה יופי
ובניעות זה ענון כל אופי
לא נאמר שלכל אחד אופי מושלם
ודופי נכצא ככל אחד לעולם
לכן למה לנו לחפש בכרחקים
שהכי טובים אלינו כה קרובים
אז פשוט נושים יד ונקטוף
ונעסה לענין פשוט סוף
וכך יבוא הפתרון
עכ כל ההיגיון

איפה זה האושר האמיתי?

הם הימים הכוזבים?

לך נעלם כל האושר?

הלא התקופה עם כל היושר?

אנשים הולכים

ואנשים באים

אך הימים לעולם אינם חוזרים

יופי אולי נמצא בעולם הבא

אבל זה דבר שלעולם לא נדע

נצא התוצה ונכניט בשמים

אולי עם טוב כפליים?

אוכרים כי אין כמו הבית שלך

אך לך שמים מרגיש אחה כי כולו נגדך

אז למה לחפש האושר בבית זה

פשוט נחפש מקום שונה מזה

אולי עם האושר ימצא כמהרה

ואז נדע שאין מקום אחר במערכה

ושם נשאר לעולמים

ונהיה כאוברים.

למה הוא יורד?

עמה הוא כוזב?

האם הפחד בגלל הצנב המדיני?

או שפשוט פחד מהמצב הכלכלי?

אדם בורח מן הארץ

למקום אשר אין יודע הוא מה עם שורץ

האם עם יש כל טוב ושפע

או שפשוט עם שורר רוב הזמן פשע?

כיצד יכול להגיד שהאושר עם

כאשר עם עוד לא היה מעולם

הוא יורד עם כל המשפחה

ורק אז נכונה לו האכזבה

את העוכר לא מוצא עם

ובטוח שאושר עם כבר לא ימצא לעולם

אז תוקפת אותו הבושה

ולארץ פוחד לבוא אפילו לחופשה

אז נשאר אותו מסכן בגולה

ואת כבודו מגיש עם לעולה,

לכן יורד מסכן

למה לך להסחכן?

הברירה הן שניים

הן ההחלטה קמה כי צפויים

ללכת או להשאר

ובין השניים אין גדר

המחשבות נמצאות בפנים

ובחוך המוח הם מנקרים

דברים יש לבצע לפני הנסיעה

אך למה לעזוב משהו שיש בו הנאה

חברים חדשים יש בקיבוץ

אך חברים ישנים יש בחוץ.

ההחלטה בין השניים טוב היגיעה

ובשם או פה אני עדין לא מכריע

הכף נוטה לכיוון החיובי

אך הנסיעה דבר מאוד הכרחי

לכן ברגע זה פשוט נחליט

ועל הקיבוץ מבט אחרון אניט

אל דאגה אני טוב אשוב

וחושב שזה יהיה בקרוב.

כי אכלי ומה אכלי
ומה בדיוק במסילי
יעננו ראובנות וישנן בקטנו
כי לזוא דוקא מתמלאות
האם ישנו היכנון
והאם ישנו כיוון
אם ישנן אחס דברים
אז בטוח שאותנו מכוננים
כי הכיוון אותנו מוביל
וגם את ההצלה מגדיל
בזמן של קבלה ההחלטות
אנחנו בודקים את האלטרנטיבות
אז נשב יהד ואפילו לכד
ונעלה חוכניות על הכד
ובכך נוכל לרוץ קדימה
ולבצע את המשימה
ההוצאה הסופית היא הבחינה
שכראת אם הצגנו את המטרה.

יהודי או ישראלי
אולי זה דבר מאוד משני
דבר אחד ברור
שהכל פשוט סגור
יהודי חמיד הייתי
ואת חיי כן ביליתי
לא משנה השיחה
העיקר היא הגאונה
הגאונה להיות מה שאני
וזה הכל בשבילי
כמוכן שהסביבה חמיד קובע
אך ישנם מקומות שהיא גוועה
אולי הצליח כך להסתדר
ועל כל המכשולים נחגבר
חמיד נסתכל קדימה
ולעולם לא אחורה
מאחורי ישנו רק העבר
שאולי בשבילינו הוא נגמר
נגמר אך לא נשכח
ואת הלקח משם ניקח
ניקח ונכנה לנו עתיד
אשר חמיד בו נחמיד
עתיד טוב ויפה
וזה את הכל ישנה
אז האם זה משני
להיות יהודי או ישראלי?

ללכת הביתה

דט , גופות, כרטיסים
וגם היו פה ניסים
כולם יצאו סתם לטייל
ועלו על אוטובוס מבלי להשאל
הילדות הביתה רצו לחזור
אך על המוות קשה לגבור
זה חזק מהרבה גיבורים
ונגד זה יביאו רק ניסים
הוא נפנף להן לשלום
אבל לא ידע שזהו שלום רק להיום
זה היה שלום לחמיד
ואת אותה ילדה לא יראה בעתיד
נכון הנס לו קרה
כי לאוטובוס הוא לא עלה
הכביש רטוב ונקי מכל זכר
והזיכרון נמצא רק בקבר
בקבר שבו נקברה לפני טעה
אותה ילדה שרק הביתה רצחה.

כתב לזנו ולחמקין
ואולי אמילו קנה להקשים
לכל אשר סביב
פעליך זה שאור חביב
להקשים ולנסות להרגיש
ומצד שני להגיש
אח אנתה זו ההרגשה
אשר נמצא בלבך זו תקופה
תקופה אשר אינה כה ארוכה
אבל תקופה שנראת כה רחוקה
תקופה שאולי אין לה עתיד
אך רק העתיד לנו זו יגיד
תקופה שאלינו פחאום הוגעה
אך כעם שהוגעה כך הופסקה
תקופות של אשר לנו יש
ובהם אין לנו כמה להחבייש
אך מגיעות גם אותן תקופות
אשר לנו כה כואבות
כואבות לפעמים כה הרבה
וליי נשאר להיות רק צופה.

העבודה צריכה להיות זה שצריך
כי לא אכלנו ארוחת ערב
אם הארוחה שלנו הוּן אכלנו
אם אוכל לבקר מיד יצאנו
על ידי אנהנו עכשיו טבעים
הלא הם פי שנים רעבים
כך חולפים להם השעות
ולנו נוהרו עדיין בעיות
אך בגלל שירד כבר הליל
נשאיר לעגל שלנו לילל
את העבודה נמשיך פהר עם שחר
כי יוהי העבודה עם הבקר
זהו סיפורו של זה הבוקר,
ולכן אהו איך על פה לבקר.

גור הצפון

0:45

בארבע ועלומים הוא מהעדר
ואל הבקר מיד הוא פנדר
כוס קפה שחור כוכן
כי בלעדיו להתחיל בעבודה זה לא מובן
אז יוצאים לבקר את ההעד
כדי לראות כיצם התחיל הוא את הבוקר
ומה רואות עינינו? "שוד ושבר"
הלא פרות אלו צריכות להיות עם העדר
פשוט פרות מספר היו רעבות
ולקיבוץ "כולדה" הם ממהרות
מצפון באה עליהם הרעה
והבוקרים עצרו אותם ככוונה
לא יפה לרעות בצל אחרים
כמו שלא יפה לגנוב שירים ממשוררים
העדר אז אהורה כנה
ולקיבוץ "גזית" התפנה
הטיול הם ונטלט
אך כבוקר התחיל לא כזמן,
שקילת עגלים זה לא דבר גדול
אך מאה ששים עגל זה כספר עגול
עגל פה נדחף ועגל פה נחפס בין הברזלים
ואז לנו הם פשוט התחילים לעלות על העצבים
אז העגלים הללו התחילו
עליהם אנו לא נוכל להפסיק

הפרידה

מחנה

הפרידה היא חלק מהחיים
ובה צריכים להתרד מחברים
הפרידה היא קטיעת חברות
אשר היתה הוּן שכועות
היא לוקחת את היופי והטוב
ועושה הכל כל כך עצוב
לא המיד הפרידה לעולמים
ויהכך שנחראה באחד מן הימים
אך זה כה פוגע
מלרגע אהה מרגיש שאיבדת דע
הידידות לעולם לא הפסק
ותמשיך אפילו כאשר נהיה הרחק
העיקר הוא מה שמרגיש הלב אצלך
ולא משנה מהו הטרחק בק"מ ממך
נסה לקבל הפרידה כמו שהיא
כי זהו מצב די טבעי
נאמר שלום לכל החברים
ונקווה לפגישה באחד הימים
יבוא יום וכולם יהיו יהדיו
והיופי והידידות יהיו כמו עכשיו
שלום חברים ויהידיים
רעים נהיה לעולמים.